

Maram al Masri

* * *

Kradljivica sam bombona,
pred tvojim dućanom,
prsti su mi se slijepili
i nisam uspjela
u usta staviti
ni jedan jedini.

* * *

Uplašena sam
poput gazele pred očima tvoje gladi.
Voli me u tišini,
i dopusti mi
da se pitam.

* * *

Čekam,
no što čekam?
Muškarca puna cvijeća
i nježnih riječi.
Muškarca
koji me gleda i vidi me.
Koji mi govori i sluša me.
Muškarca koji plače
za mene.
Sažalim se nad njim
i volim ga.

* * *

Vidjela sam tragove
koraka,
crne točke
što odlaze i dolaze.
Bijeli snijeg
koji nazivlju
čistim
iznevjerio je
ptice, mačke
i utvare mojih misli,
prije izlaska lijenoga sunca
koje će sve
izbrisati.

* * *

Kucanje na vratima.
Tko je?
Skrivam prašinu svoje usamljenosti
pod tepih,
namještam osmijeh
i otvaram.

* * *

Neki me stranac gleda,
neki mi stranac govori,
smiješim se nekome strancu,
razgovaram s nekim strancem,
neki me stranac sluša.
Nad
njegovim
jadima,
čistim i bijelim,
plačem,
u usamljenosti što sjedinjava
strance.

S francuskoga prevela Vanda Mikšić